

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetæ Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68688)

20 Et mitras, & discriminalia, & perisphelides, & mure-nulas, & olfactoriola & annulos,

21 & in aures, & gemmas in fronte pendentes,

22 & mutatoria & palliola, & lintheamina, & acus,

23 & specula, & syndones, & vittas & the-ristra.

24 Et erit pro suau-odore fœtor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine calu-tium, & pro fascia pe-ctorali cilicium.

25 Pulcherrimi quo-que viri tui gladio ca-dent & fortes tui in proelio.

26 Et mœrebunt atq; Iugebunt porte eius, & ipsa vrbs desolata in terra sedebit.

Cap. 4.

1 Et apprehendent septem mulieres virū vnum in die illa di-centes: Panem no-strum comedemus, & nostris vestimentis operiemur, tantummodo inuocetur no-men tuum super nos, & aufer opprobrium nostrum.

2 In die illa erit ger-men Domini in ma-gnificentiā & gloria, & fructus terræ subli-mis, & exultatio his qui saluati fuerint de

Israël.

Armillas manibus, 10 capitique ligamina mitræ, Fasciolasque auro textas & murice, plexasque In nodos auro virgas & lento argento, Crurum aptum tegmen rapidis dabit ignibus vri.

Quid tot suffitus, tot odoramenta sagacis Delicias naris referam? quid prodigiosis Sumptibus ad fœdos reparata tot unguina luxus? Hæc ultra Oceanum magnis quæ sita periclis Protinus absument diuini flamma furoris.

Detrahet auriculis aurum, discerpent in aures, Fronti adimet gemmas, & transparentia filo Suppara pertenui prodendis vitile membris

Qualia sunt tegmen. 22 muliebris denique mundi Cunctum instrumentum, bombycina tenuia, acúsque Ex auro solido, fingendis crinibus aptas,

23 Et specula & vittas, multumque operosa the-ristra Proteret irati feruens vindicta Tonantis.

24 Atque ubi odoriferis fragrant nunc omnia succis Compita, fœtor erit nulla medicabilis arte.

Matronas laqueus pro zona diuite cinget, Fasciæque eminulas compscere texta papillas Virgineos non ultra sinus constringet, at illi Succedet saccus niger, & cinere obsitus atro.

I nunc, finge comas, ut pro crispante capillo Caluitium deforme feras, turpemque senectam.

25 Ecce tue gladius lectissima robor a pubis Hauriet hostilis. 26 plangent viduata Sionis Mœnia, & ipsa solo recubans, natósque peremptos Circumplexa sinu madido, sua fata querelis Immedicabilibus nulli miserabilis edet.

1 Rarus erit terris vir tunc habitator in illis: Desertas sese vidua, innupta q; puella Plorabunt, vtróque virum sibi iungere septem Optabunt vnum, dicentque: ô vnice nostri Vindex dedecoris, ne dedignere precantes.

Ecce tuis genibus pronoluimur, vt ere nobis Vt lubet, & rebus nostris quacunque supersunt. Non panis desit, non multæ copia vestis:

Hoc tantum, vir chare, tua nos asserere dextra, Esse tuas si fortè sinis, dici que, nihil iam

Poscimus: opprobrii maculam deleueris omnem.

Vota ferent, nam mox mûdo noua germina surgent, Germina nata serente Deo, terrasque replebunt,

Quas

Exiit hic sus potius examat hoc loco Vates noster mulierem cõptam à calot vt dicitur ad caput.

Hæc omnia captiuitatem futuram præpantiabant.

Cap. 4.

Vocabulum quod est in Hebræo, modo septem, modo plures designat. Sub huius viri vnus Schemate Christus intelligitur.

Quas sol cunque videt procero atque vberē fœtu.

Magnificis Deus ipse sator cantabitur hymnis.

3 Gaudebunt dira seruata à clade fideles

Reliquie Isacidum, seruatorēque sequentur

Sancta reliquie, dudūmque in codice vite

Describe: noua erūt etenim omnia sãctãg, postquã

Culpam agnoscentis maculas sordēsq̃e Sionis

Omnipotens Dominus caelesti lauerit vnda,

Et vetus admotis rescauerit ignibus vlcus,

Vlcus tabificum, & mala per contagia serpens.

4 Tum Deus has præsens, præsens Deus incolet oras,

Et montem sanctum, & sancto loca proxima monti,

Luce, teget nubes vmbra sublustris opaca,

Nocte, coruscantis rutilantia lumina flammæ,

Præsidium quod nulla queat superare potest as.

5 Quippe hic que nimios vincant vmbacula soles

Constituit Pater omnipotens; tentoriãque imbres.

Aduersus gelidos, tempestatēsq̃e sonoras,

Pax vbi & alta quies omnes regnabit in annos.

6 Audi igitur (nam triste mihi lubet edere carmen)

Quod vineta meus sua dum patruelis adiret,

Omnia vasta videns irato protulit ore:

Audi igitur dilecte mihi sate sanguine Iuda.

Cur ego cūm letam meditarer pangere vitem,

Naturam genitūmque soli, positūmque lacorum,

Ventorum sedes tempestatūmque notauis?

Cur astrorum ortus seruauis obitūsq̃e cadentūm?

Cur leto pinguique aruo, cur vberē gleba,

Cur iustis posui sulcis? cur postam & adultam

Et iam florentem muri munimine cinxi?

Rudera cur lapidēsq̃e & noxia gramina plantis

A siduo versans sola dura bidente reuelli?

Cur turrim statui sedem custodibus, & cur

Pinea tot struxi pressandis præla racemis?

An non vt latis prouentibus ampla quotannis

Impleret quamuis auidam vindemia cellam?

Dum venio spe distentus, pro mitibus vuīs

Vitis in agrestem subito mutata labruscam,

Degeneres fœtus, ingrataque munera misit.

7 Quisquis es excelsa Solymorum ciuis in vrbe,

Et vos qui genus & nomen iactatis Iude,

Dicite (nam scitis) nostrãmq̃e hanc cernite litem,

8 An mihi quid super hac vite imprudenter omissum

Apostolos & qui per eos fidem Christi acceperunt, intelligit hoc loco D. Hieronymus.

Nubes consolatio est anime patienti, & flamma splendor qui in consolatione interuenit: quod enim nubes in ætu, idem præstat lux siue flamma in tenebris.

Cap. 5.

Patruelem Christum vocat Isaias, quod ex eadē gente secum natus sit. Cur hanc criminū & scelerum obiectiōem vocat canticū, vide interpretes, & præsertim Chrysostomū qui allegat exemplū Moyses, cuius est canticum in suggillatione Iudæorū valde prolixum, Deut. 32. Hunc locum plenius exequitur Christus seruator noster, Matthæi cap. 21. Turrim quidam templū interpretatur, torcular autē siue pressurarietate, quod in altari fructus a sacrificiis collecti offerebantur.

3 Et erit omnis qui relictus fuerit in Siō, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierusalē.

4 Cū abluerit Dominus sordes filiarū Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudiciij & spiritu ardoris.

5 Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, & vbi inuocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio.

6 Et tabernaculum erit in vmbaculum diei ab æstu, & in securitatem & absconsonem à turbine & à pluuia.

Cap. 5.

1 Cantabo dilecto meo caricum patruelis mei vineæ suæ. Vineæ facta est dilecto meo in cornu filio olei.

2 Et sepiuit eam & lapides elegit ex ea, & plantauit vineam electã. Et ædificauit turrim in medio eius, & torcular extruxit in ea, & expectauit vt faceret uas, & fecit labruscas.

3 Nunc ergo habitatores Ierusalē & viri Iuda, iudicate inter me & vineam meam.

4 Quid est quod ultra debui facere vineæ meæ, & non feci? an quod expectaui vt faceret uas, & fecit labruscas?